

INGEZONDEN.

GOEDKOOPE TANDHEELKUNDIGE HULP AAN MINVERMOGENDEN.

Te Amsterdam is opgericht een vereeniging genaamd Amsterdamsch Medisch Instituut voor Tandheelkunde (A.M.I.T.). De vereeniging beoogt.:

- 1°. het verstrekken van goede, goedkoope en zoo volledig mogelijke tandheelkundige hulp aan minvermogenenden;
- 2°. de bestrijding van het uitoefenen der tandheelkunde door onbevoegden met name door z.g.n. tandtechnici;
- 3°. de bevordering der volksgezondheid door in breede lagen der bevolking het besef te doen doordringen, dat de verzorging van den mond nog veel te wenschen overlaat;
- 4°. eventueel later artsen gelegenheid te verschaffen zich tot specialist-stomatoloog te bekwamen.

Daartoe heeft de vereeniging een polikliniek geopend (feitelijk een reeds bestaande gereorganiseerd) genaamd A.M.I.T. gelegen Weteringschans 106, die onder leiding zal staan van dr. L. DE RUYTER MAYER, arts in Zwitserland en gediplomeerd tandarts.

Een welstandsgrens en de commissie van toezicht, bestaande uit de heeren TH. HAMMES (voorzitter), D. H. KOETSER, F. A. MEIJER, H. PINKHOF en P. A. DE WILDE, zullen er voor waken, dat aan particuliere praktijk zoo min mogelijk concurrentie wordt aangedaan. De vereeniging kan tot haar spijt die concurrentie niet geheel voorkomen, omdat er in de tandheelkunde geen onderling vastgestelde tarieven bestaan. De vereeniging stelt zich echter toch ook voor, dat die geringe concurrentiemogelijkheid meer dan gecompenseerd zal worden door haar propaganda voor ruimere tandheelkundige verzorging; een propaganda, die alle particuliere praktijken ten goede moet komen.

Het maken van winst door de leden is ten eenenmale uitgesloten. Wanneer er na aftrek der bedrijfskosten winst zou overblijven, mag die alleen ten goede komen aan de bevordering van de bovengenoemde beginselen. Tot de bedrijfskosten zal ook gerekend worden een bescheiden honorarium aan diegenen, die voor de A.M.I.T. tandheelkundigen arbeid op zich nemen. Dit honorarium zal echter eerst worden overwogen, wanneer alle andere bedrijfskosten bestreden zijn. Praktisch beteekent dit, dat voorloopig ook die tandheelkundige arbeid zal gehonoreerd worden met de voldoening, die er ligt in het behartigen van mooie ethische beginselen.

Om misverstand te voorkomen wil ik nog er op wijzen, dat de A.M.I.T. moet beschouwd worden als een medisch-specialistische instelling en dat wij het zullen toejuichen als van andere zijde, met name door tandartsen dergelijke instellingen zullen worden opgericht. Met die instellingen zullen wij alsdan steeds gaarne overleg plegen over gemeenschappelijke belangen, zooals tarieven, welstandsgrens, publiciteit en dergelijke. Wij vertrouwen, dat bij een gelijkgericht streven een toestand van wederkeerige waardeering steeds bestaan zal.

Amsterdam, 9 November 1925.

TH. HAMMES.

DE RESERVE-OFFICIER VAN GEZONDHEID EN DE NIEUWE REGELING DER HERHALINGSOEFENINGEN.

Gezien VAN DEN BOVENKAMP's stukje en het antwoord daarop in het laatste nummer van het *Tijdschrift* vermoed ik, dat de verschillende collegae, die mij hun adhaesie-betuigingen — ongeveer 20 — toezonden, zullen begrijpen, dat ik geen adres aan de Tweede Kamer en minister van oorlog ga sturen, daar dit voor een „overgroote minderheid” zou spreken. Geen spoor van kans op welslagen dus.

Jammer evenwel; want ongetwijfeld heeft de meerderheid, die *a* koos, de kans daartoe gehad, maar ik weet alléén zeker, dat mij die kans niet gegeven is en de vele plattelanders, die evenmin *a* kozen, zullen dit ook wel niet met opzet gedaan hebben!

Wat denkt de heer SCHRIJVER, Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst der Landmacht, van 8 schriftelijke cursussen voor diegenen, welke kunnen aantonen, dat hun keuze *a* *volstrekt onmogelijk* is?

Vlieland, 8 November 1925.

LO. W. SCHUT,